

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2355/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbpf.10.009/2025/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42.Kb.40/2025/6. számú végzése, valamint a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbpf.10.009/2025/4. számú végzése ellen. Az indítványozó szerint a támadott döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [2] 1.1. Az indítvány alapjául szolgáló ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2025. április 18-án kelt 42.Kb.40/2025/6. számú végzésével elutasította az indítványozó pótmagánvádlóként benyújtott vádindítványát arra hivatkozással, hogy egyrészt a törvény kizárja a pótmagánvádlóként történő fellépés lehetőségét, másrészt a vádindítványban vádlottként megjelölt személy a vádindítvány tárgyává tett bűncselekmény elkövetésével nem gyanúsítható megalapozottan. A pótmagánvádló jogi képviselője fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a pótmagánvád elutasítása törvénysértő és visszaélészerű joggyakorlásnak minősül, ezért kérte a végzés hatályon kívül helyezését és az eljárás lefolytatását.
- [3] A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 2025. május 23-án meghozott 6.Kbpf.10.009/2025/4. számú végzésével helybenhagyta a vádindítványt elutasító elsőfokú végzést. A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban, hogy a törvény alapján pótmagánvádlóként történő fellépésnek ne lenne helye, az Ítéltábla ugyanakkor helytállónak tartotta az arra való hivatkozást, miszerint a vádindítványban vádlottként megjelölt személy a vádindítvány tárgyává

tett bűncselekmény elkövetésével nem gyanúsítható megalapozottan. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság döntését.

- [4] 1.2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben kérte a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42.Kb.40/2025/6. számú végzése, valamint a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbpf.10.009/2025/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozott azzal összefüggésben, hogy a bíróságok, mivel nem tartottak nyilvános tárgyalást, bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül visszautasították a vádat, nem adtak lehetőséget érvei kifejtésére és bizonyítékok beszerzésére. Álláspontja szerint azzal, hogy a bíróságok bűncselekmény hiányára tekintettel utasítják vissza a pótmagánvádat, kiüresítik a pótmagánvád lényegét. Véleménye szerint ezzel a jogorvoslathoz való jog is formálissá válik, ezért hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog sérelmére is.
- [5] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban járt el. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a alapján elsőként azt vizsgálta, hogy teljesültek-e az indítvány befogadhatóságának Abtv.-ben meghatározott feltételei, különösen a 26–27. § szerinti érintettség, a jogorvoslat kimerítése, valamint a 29–31. § szerinti feltételek.
- [6] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani, amely jelen ügyben teljesült. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [7] Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 52. § (1) bekezdésben foglalt további követelményeknek. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §), a támadott bírósági határozatok megjelölését, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései], valamint részletes, alkotmányos elven alapuló indokolást. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz továbbá abban a tekintetben, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági határozat alaptörvény-ellenességét és azt semmisítse meg.
- [8] 2.2. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét vagy alapvető alkotmányjogi

jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így bármelyik kimerítése önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását.

- [9] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában ismerteti a pótmagánvád elutasítására vonatkozó jogszabályi rendelkezések általa helyesnek vélt értelmezését, valamint elemzi a bíróság által meghozott döntéseket. Bár felsorolja az Alaptörvény megsértettnek vélt rendelkezéseit, indítványában javarészt a bíróság döntését vitatja, ehhez kapcsolódóan értelmezi a jogszabályokat, azaz valójában tartalmi felülbírálatot igényel. A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa megállapította, hogy a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 794. § (7) bekezdés a) pontja alapján a pótmagánvádnak azért nincs helye, mert a vádindítványban megjelölt személlyel kapcsolatban nem állapítható meg a bűncselekmény elkövetésének a gyanúja. Az indítványozó sérelmezte, hogy a bíróság törvényellenesen utasította el vádindítványát. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság rámutat, hogy a bíróságok nem azon okból utasították el a pótmagánvádló vádindítványát, hogy a cselekmény nem bűncselekmény, ahogyan azt az indítvány állítja, hanem arra hivatkoztak, hogy nem állapítható meg a bűncselekmény elkövetésének gyanúja a megjelölt személlyel szemben. Az Alkotmánybíróságnak nem feladata annak eldöntése, hogy a bíróság milyen okból és milyen indokkal utasította el a vádindítványt, annak megítélése törvényértelmezési, szakjogi kérdés.
- [10] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog sérelmét látja emellett abban, hogy a másodfokú bíróság nem tartott tárgyalást és nem vett fel bizonyítást. A Be. 598. § (1) bekezdés g) pontja alapján a bíróság tanácsulésen dönt, ha az elsőfokú bíróság nem ügydöntő végzése elleni fellebbezés bizonyítás felvétele nélkül elbírálható. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hangsúlyozza a bizonyítás felvételének szükségességét, amely véleménye szerint ellentétes tartalmú döntés meghozatalához vezethetett volna. Mindezekre tekintettel is megállapítható, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában valójában a támadott bírósági döntések tartalmi kritikáját fogalmazta meg.
- [11] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Az alkotmányjogi panasz ezért nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, az alapjogi jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; 3216/2020. (VI. 19.) AB

határozat, Indokolás [31]]. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}.

[12] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem vetett fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, valamint az indítvány nem támasztotta alá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem.

[13] 3. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró